A°. 1841. N°. 20.

DINGSDAG, DEN 9den MAART.

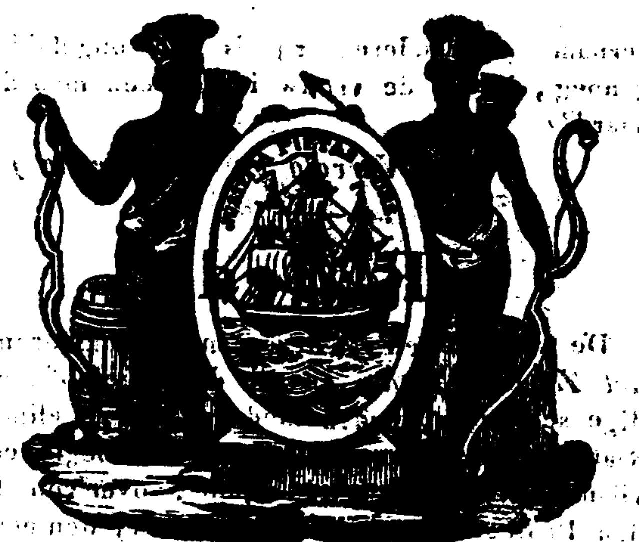

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 6 *Maart* 1841.

(10013) Alzoo BOYD MAC DONALD en A. W. WHITE, in qualiteit als generale Gemagtigden van Sir WILLIAM YOUNG, Eigenaar der Plantaadie *Petersburg*, zich bij requeste tot den Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om de Slavin *Leentje*, van den naam van gemelde Plantaadje af- op den privé-naam der Eigenaar te doen overschrijven, en eene andere Slavin in dier plaats op den naam derzelve Plantaadje in te schrijven.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 8 *Maart* 1841.

(9998) Alzoo ALEXANDER MAC DONALD, JOHN WILSON Jr., ANTHONY DESSÉ en WILLIAM STUART CRUICKSHANK, in qualiteit als Administrerende Plantaadje *Paradise*, gelegen aan het Neder-district *Nickerie*; aankomende de Boedels van wijlen R. A.- en J. CRUICKSHANK, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om den Slaaf *Tom*; van den naam van gemelde Plantaadje af- en op de namen van de Boedels R. A.- en J. CRUICKSHANK, over te schrijven.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

Madalena.

—» Neen, Madalena, ik kan mij met dat aanzoek van Josepa niet vereenigen; nooit zal ik mij laten bewegen, om mijne dochter te geven aan een man, die een slecht zoon was en ongetwijfeld een slecht echtgenoot zou zijn; Josepa is een verkwister, die er het vermogen zijner familie reeds heeft doorgebragt; hij bemint in u slechts de erfgenaam van pachter, dien hij voor rijk houdt, en wiens dochter hij trouwen moet, wil hij zich de vrucht van diens arbied en spaarzaamheid eigenen."

Zoo sprak Giovanni Vitelli van Albano tot zijne eenigste dochter. Madalena sloeg een smeekenden blik op naar haren vader, en had den moed om te antwoorden: » misschien beoordeelt ge hem te streng.... en zijt ge tegen hem wat al te zeer vooringenomen."

—» Lieve kind," hernam Vitelli, » Josepa is uwer onwaardig. Vergeet gij dan, dat hij door zijn wangedrag het einde zijner moeder heeft verhaast?"

—» Vader, Josepa heeft zijne benijders, zijne vijanden.. Maar al was dat alles voorheen ook waar geweest, al had hij schuld gehad, wanneer hij er nu berouw over toonde zoudt gij hem dan toch afwijzen?"

—» Neen, mijn kind; doch hij zou mij moeten overtuigen van zijn berouw: daartoe zou hij de verkeering met al de deugnieten uit den omtrek moeten laten varen, en niet gestadig omdoolen in het gebergte, waar hij nog slechter gezelschap vindt, dat weet ik: onze goede Pastoor heeft er mij voor gewaarschuwd. Lieve Madelena, bij al uw heil en het mijne, bij de nagedachtenis uwer moeder, beloof me, dat gij zult afzien van Josepa!"

—» Vader, ik beloof 't u!" Bij 't uitspreken dezer woorden kon Madlena hare tranen niet weêrhouden; want zij sprak in alle opregtheid des harten; zij hoopte Josepa te kunnen vergeten; doch zij ontveinsde zich niet, dat het eene onderneming was, die haar zwaar viel. Haar vader opende haar zijne armen, drukte zijne dochter aan zijne borst zegende haar en mengde zijne tranen met de hare.

Vader en dochter konden kwalijk vermoeden, dat dit tooneel een onzigtbaar getuige had, namelijk Josepa zelven, die, als een dief in den nacht naar de hoeve geslopen, de gelegenheid zocht, om Madalena te zien, en die, de stem van den vader hoorende, in eene gebukte houding onder 't half openstaande venster post had gevat. Hij verloor geen enkel woord van het gesprek, en zwoer bij 't heengaan, dat hij zich zou wreken.

Eenige dagen verliepen er, Madalena werd meer en meer versterkt in haar voornemen, om den raad haars vaders te volgen. Zij vermeed de plaatsen, waar zij gewoon was te ontmoeten, en reeds hoopte zij, dat ze hem uit haar hart gewischt, hoewel zij op hare eenzame wandelingen, wanneer ze om hem dacht, onwillekeurig van tijd tot tijd het hoofd omdraaide, om te zien of hij haar niet volgde.

Eens 's nachts, dat haar vader reeds sliep, en zij zelve op het punt was, om zich te bed te leggen, werd er zacht aan het venster geklopt. Zij schrikte; want zij begreep dadelijk, wie dadelijk, wie dat zijn moest en gaf geen antwoord; doch toen er nu voor de tweede maal werd geklopt, en zij begon te vreezen, dat er haar vader door gewekt zou worden, ging zij de deur openen. Hij was 't wel.

—» Meêdoogenlooze Madalena," sprak Josepa, ge ontvlugt mij, ik heb 't wel gemerkt; doch hebt gij ateens nagedacht over de gevolgen dier hardvochtigheid? Meent gij, dat ik de man ben, om 't leven te torschen, wanneer al mij aan hecht, mij wordt ontrukt?"

—» Josepa," hernam Madala, » ik mag mijn vader niet ongehoorzaam zijn."

— » Ja, ik weet dat het uw vader is, die u verboden heeft, om mij lief te hebben, om mij weder te zien; ik weet zelfs wat het oogis van dat verbod. Hij denkt er u langs dien weg van lieverlede toe te brengen, om zijnen vriend te trouwen den ouden Thomaso.

—» Thomaso! Denkt gij dan Josepa, dat ik Thamaso tot mijn man willen?"

— » Wel zeker: want al is driemaal zoo oud als gij hij is rijk, en ik, helaas het is maar al te waar, ik bezit niets meer. En toch, ik zou wel gewerkt hebben; uw vader zelf zou ten laatste in mij, een eerbiedig schoonzoon hebben gezien, ik zou u geholpen hebben, om zijnen ouderdom ten steun te zijn; ik hoopte Vitelli's vooroordeelen te overwinnen; doch zoo gij mij niet meer liefhebt, dan zie ik er van af. Vaarwel, ik ga waar de wanhoop mijne schreden rigt."

— » Blijf, Josepa... ik heb u nog lief."

—» Welnu, bewijs 't mij dan door mij morgen in huis te laten, uw vader en uw aanstaande, Thomaso, gaan naar Rome, waar ze voorgeven iets om handen te hebben. Als ze weg zijn dan kom ik."

Op dat oogenblik hoorden ze een knappend geluid: Madalena ziet om. »Mijn God," roept zij, » wat voorteeken! Zie, Josepa, de lamp, die bij de schilderij van de Madonr stond te branden, heeft eensklaps het glas van doen springen. Die schilderij had mijne moeder mij gegeven.... Gij ziet het, noch de Heiligen in den Hemel noch de menschen op de aarde keuren mijne liefde goed.

— » En ik ben zeker," hervatte Josepa, » dat het glas gesprongen is, op het oogenblik, dat ik uwen aanstaande, Thomaso noemde. Hem geldt het voorteeken. Vaarwel, tot morgen..." En Josepa liep weg. Den volgenden morgen vroeg toen Madalena haren vader zag vertrekken, kwelde haar een heimelijk voorgevoel: zij geraakte in verzoeking, om hem te bekennen, dat zij Josepa had wedergezien; doch op dat oogenblik, trad de reismakker haars vader binnen, om hem te zeggen, dat hij zich haasten moest. Madalena verbeeldde zich, dat men werkelijk voornemens was, om haar uit te huwen aan den ouden Thomaso en zij smoorde de stem van haar geweten, toen haar vader haar zeide: » tot weêrziens, mijn kind!"

Josepa bleef lang weg: hij kwam eerst laat in den namiddag, en had iets sombers en vervaards. Op de aanmerking van Madalena daaromtrent, schreef hij zijne onrust en gejaagdheid aan de vrees toe, die haar aanstaand huwelijk met Thomaso hem veroorzakte in,

aan de vervolging [illegible] hij voorzag, dat zij aan bloot zou staan, wanneer zij niet ijlings de vlugt nam met hem. Madalena lag onder den heilloozen invloed eener eerste ongehoorzaamheid: zij liet zich gemakkelijk overreden, en ging boven naar hare kamer, om 't een en ander in te pakken, dat een jong meisje medeneemt, wanneer zij zich laat schaken.

Middelerwijl bleef Josepa ook niet werkeloos, en nam, buiten weten zijn offer, al wat hij van waarde voor de hand vond, in mindering van den bruidschat.

Dra had hij de kist gevonden, waar de pachter zijn geld borg; hij brak het slot open en vulde zijne zakken. Madalena kwam schreijende den trap af, stortte menige tranen, aarzelde nog een oogenblik, en liet zich door haren verleider achter op zijn paard zetten, en reed met hem weg.

Op twee mijlen mijlen afstands van de hoeve was 't kerkhof: »houdt op, Josepa," sprak Madalena: »ik ga niet noode voorbij onder het graf mijner moeder te begroeten; laat er mij eenige bloemen op strooijen; wie weet, wanneer ik dit kerkhof wederzie?"...

— »Dat is eene plaats, waar men altoos tijds genoeg komt," hernam Josepa. »'t Wordt al donker..." en hij reed door.

Zij kwamen te Villetri, waar Josepa een huis had. Toen Madalena daar binnentrad riep zij onwillekeurig uit: »O, wat moet mijn vader wel denken, wanneer hij op dit oogenblik te Albano komt?"

»Denk liever om de beschaamde kaken van Thomaso," hernam Josepa.

Dienzelfden nacht, trouwde Madalena met Josepa. Men weet, dat men in Italie altijd ligt een Monnik of armen Kapellaan vindt, om den huwelijkszegen te geven aan elk paar je dat zich een bewijs van vergunning hetzij echt of valsch, heeft weten te verschaffen.

Den volgenden morgen, verlangde Madalena, dat er een bode werd afgezonden naar Albano, om de vergiffenis haars vaders voor haar af te smeeken. Josepa had er niets tegen. De bode vertrok met een brief. Wie schetst de smart van Madalena, toen die bode terugkwam, met het berigt, dat daags te voren haar vader en Thomaso, beiden, op den weg naar Rome waren vermoord!...

Wat Josepa betreft, die tijding scheen hem weinig of niet te treffen. »Ik heb 't u wel gezeid," was zijne aanmerking, »dat de gelegenheid, om 't kerkhof te bezoeken, maar al te dikwerf terugkomt." Het arme meisje sidderde bij deze uitdrukking van onverschilligheid, die haar 't bewijs leverde van het gevoellooze hart haars mans.

Evenwel, nadat zij bezit hadden genomen van de nalatenschap, scheen Josepa in het eerst Vitelli's voorspelling te logenstraffen. Hij leide er zich met ernst op toe, om den pachter in diens bezigheden te vervangen, doch die bekeering duurde niet lang, en dra verveelde hem dat werkzame leven. Madalena werd moeder, zij hoopte, dat Josepa, bij de wieg van zijn zoon, tot betere begrippen zou wederkeeren, maar neen, hij werd er niet huisselijker om; met zijne uitstapjes ging 't hoe langer hoe drukker, en dikwerf bragt hij bij Madalena karels in huis, die niet beter waren dan hij.

»Dus had mijn vader wel gelijk!" dacht Madaleda; »hij is onverbeterlijk!"

Eens, 's nachts, kwam men hem wekken. »Waar gaat gij zoo laat nog heen?" dorst Madalena hem vragen. »Naar den Pastoor," hernam hij norsch.

Den volgenden morgen, kwam hij niet terug. Madalena hoorde hier en daar zeggen, dat de Pastoor dienzelfden nacht bestolen en vermoord was door vier bandieten. Tegen den middag kwamen er eenigen karabiniers huissoeking doen op de hoeve.... Men zocht Josepa. Een van de soldaten riep: »daar Josepa voortvlugtig is, laat ons zijne vrouw gevangen nemen." — »Neen, neen," hernam een andere: zij is ongelukkig genoeg, [illegible] de vrouw [illegible] een moordenaar."

(Vervolg en slot [illegible])

Kaled.

De [illegible] van dezen [illegible], bijgenaamd *het Zwaard Gods*, en die door geloofwaardige schrijvers worden medegedeeld, gelijken naar die der Romanhelden. [illegible] een vijand van Mahomet [illegible], overwon hij den Profeet in [illegible] (Ohod) den eenigen welken Mahomet verloor. Naderhand een ijverig Muzelman geworden zijnde, onderwierp hij de volken die na Mahomets dood opstonden, versloeg de legers van Heraclius, veroverde Syrie en Palestina, een gedeelte van Perzie, en kwam altijd als overwinnaar uit eene menigte bijzondere gevechten, welke hij de vijandelijke legerhoofden steeds voorstelden. Een trek uit zijne geschiedenis zal zijn karakter doen kennen. Hij belegerde de stad Bostra. De Grieksche bevelhebber, Romain genaamd, veinsde een uitval te willen doen en stelde zijn leger in slagorde tegenover de Muzelmannen. Op het oogenblik, dat het teeken tot den aanval zoude gegeven worden, liet hij eene onderhandeling van Kaled vragen. De beide strijders begeven zich terstond in het midden der vlakte, welke twee legers scheidde. Romain zeide tot den Muzelman, dat hij besloten had, hem zijne stad over te geven, en zelfs het Islamismus te omhelzen; maar voegde er bij dat hij vreesde door zijne soldaten, die hem niet zeer beminden, gedood te zullen worden, en smeekte Kaled daarom hem de middelen te verschaffen om hunne wraak te ontkomen. »Het beste van alles!" antwoordde hem Kaled, »is dat gij u terstond met mij meet. Dit bewijs van moed zal u de achting uwer troepen verwerven, en daarna zullen wij te zamen onderhandelen."

Op deze woorden trok Kaled, zonder het antwoord van Romain af te wachten, zijn slagzwaard en viel den ongelukkigen Gouverneur aan, die zich met eene bevende hand verdedigde. Bij elken slag die Kaled hem toebragt, zeide Romain: »Wilt gij mij dan dooden!" — »Neen!" antwoordde de Muzelman; »alles wat ik doe dient slechts om u eer te verschaffen, en hoe meer slagen gij ontvangt, des te meer achting zult gij behalen." Eindelijk liet hij Romain zwaar gekwetst liggen, maakte zich weldra meester van de stad, en toen hij den bevelhebber wederzag vroeg hij hem zeer beleefd naar den staat zijner gezondheid.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 4den dezer, de Engelsche Schoener Mary Ann, Kapt. W. Roscorla, van Barbados, hebbende 10 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 5den, het Schip Clasina Adriana, Kapt. S. Nielsen, naar Amsterdam; lading: 455 vaten Suiker, 96 balen schoone Katoen en 2 kisten Koopmanschappen.

Advertentiën.

Het KANTOOR van den *Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester* is verplaatst in het *NIEUWE GEBOUW*, bij het *Gouvernements-plein*.

Paramaribo, den 6 *Maart* 1841.

PARAMARIBO, *den* 8 *Maart* 1841.

In opvolging van art. 41 van het Reglement voor het Departement der *Onbekeerde Boedels*, zal gedurende den tijd van *acht* dagen, ter Secretarij van het Collegie van Commissarissen [illegible] liggen, de gearresteerde repartitie rekeningen van de Boedels: JOHANNA MARIA WILHELMINA MATHOURNE. JOHANNA MARIA CHRISTINA HENCKE en JOHANNA MARIA ANDRESA HOFBERK.

De Secretaris ad interim,
F. C. COBLIJN.

(7922) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen:

De SUIKER-PLANTAADJE *KENT*, cum annex, gelegen aan de rivier *Saramacca*, ter regterhand in het opvaren, bekend onder het merk H. No. 1; aankomende den Boedel wijlen JOHN HEWITT.

Paramaribo, den 8 *Maart* 1841.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
Weldadigheid.

☞ VERGADERING van *Hoofdbestuurders* en *onderscheidene Commissien*, op HEDEN des avonds ten 7½ uren, in het locaal der Loge *Concordia*.

Wordt te huur gevraagd:

Een VOETEBOY. — Adres ter dezer Drukkerij. (9983)

J. G. KRAMER
PRESENTEERT TE KOOP:

Boter, zoetemelksche -, Komijne - en Switsersche Kazen, Uien, Hammen, Patee vleesch, gerookt - en pekel Spek, Zoutvleesch, Worst, Cervelatjes, Rolpens, gerookte Paling en Zalm, Zuurkool, groene - en Capusijner Erwten, gem. Lengvisch in blik, Sardines, Augurkjes, Kappers Rozijnen, Krenten, Pruimedanten, Amandelen, witte en bruine Sago, Vermiselli, Macaroni, gedr. Appelen en Peren, Bramb. Siroop en Azijn, Vruchten in Brandewijn, Banket, Suikergoed, Beschuit en Jan Hagel in trommels, gedr. Tuinboontjes en Doperwten, Broodsuiker, Theeën; Specerijen en Canariezaad.

GENUA -, PATENT - en LIJN OLIE, Verfwaren, Tabak, HAVANAH -, PORTORICO - en HOLL. SIGAREN, Kaarsen; GENEVER, BRANDEWIJN, ROODE -, RHIJN - en MADERAWIJN, wit - en bruin BIER, WIJNAZIJN, SELTZERWATER.

KOPER -, BLIK -, GLAS - en AARDEWERK, KRAMEREIJEN, STUKGOEDEREN en meer andere artikelen. (9982)

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Schip *de Jonge Hylke Tromp*, Kapt. E. S. Oldendorp. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het nieuw gebouwd gezinkt schooner Kofschip *Koning Willem*, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij Van West en de Hart.

Naar Rotterdam:

Het Schip *Hamayé*, Kapt. D. K. Zoetekerk. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Drukkerij van Fuchs & Camps.